

เราต่างมีเพลงที่ฟังแล้ว คิดถึงใครบางคน

บ้านข้างๆ

เรื่อง

WiFi. (วิฟ)

ภาพประกอบ

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ ส ำ ค ญ

การอ่านเป็นหนึ่งในรูปแบบการรับรู้ที่อิสระที่สุดเมื่อปราศจากน้ำเสียง
หรือการชี้นำใดๆ ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ได้ออกเดินทางไปในทุกตัวอักษร
ผสมกับเรื่องราวในชีวิตของตัวเอง เมื่ออ่านคำว่า'รัก' บางคนอาจนึกถึงทุ่งดอกไม้

แต่บางคนอาจนึกถึงของเหม็นเน่าก็ได้ ไม่มีถูกหรือผิด

แต่การอ่านจะทำให้เราได้รู้จักกับความคิดของตัวเองและผู้อื่นไปพร้อมกัน

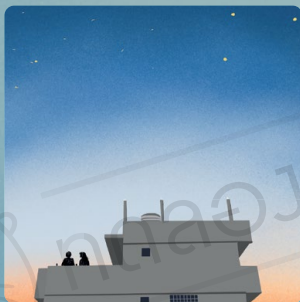
-บ้านข้างๆ

Your Playlist

20 Songs

SONG TITLE

t_047

02:10

04:70

คำนำสำนักพิมพ์

เคยฟังบางเพลงแล้วอยู่ๆ ก็คิดถึงใครบางคนขึ้นมาใหม่
บางครั้งนอกจากบางคนแล้ว
บทเพลงยังพาเราย้อนกลับไปช่วงเวลาหนึ่ง
ภาพบรรยากาศ บทสนทนา
สถานที่ที่คุ้นตาชัดเจนอีกครั้งในความทรงจำ
นี่อาจเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของบทเพลง

แต่บางครั้งความทรงจำที่แวบเข้ามา
ก็ไม่ได้แต่มีเรื่องที่เราอยากจดจำเสมอไปหรอก
อาจมีบางเพลงที่ฟังแล้วอยู่ๆ ก็รู้สึกเศร้า คิดถึงเรื่องราวเก่าๆ
บางเรื่องก็อยากลืม บางเรื่องก็นึกเสียดาย

เพลงเพลงหนึ่งอาจทำงานกับความรู้สึกของเราในแบบที่ต่างกัน
หวังว่าบางบทเพลงในเล่มนี้จะทำให้เธอคิดถึงใครบางคนอีกครั้ง
ถ้าฟังเพลงไหนแล้วชอบก็อย่าลืมส่งไปให้ใครสักคนฟังบ้างละ :)

คำนำผู้เขียน

ในบทเพลงหนึ่งที่มีความยาว 3-4 นาทีนั้น
ที่มาของมันเต็มไปด้วยเรื่องราว ความคิดและความรู้สึกมากมาย

นี่เป็นเรื่องราวในบทเพลงของวงดนตรีชื่อว่า t_047
ซึ่งได้หยิบธรรมชาติกับสิ่งรอบตัวมาบอกเล่าไว้
ผ่านทำนองและเนื้อร้องที่ถูกจำกัดด้วยห้องจังหวะของดนตรี

ทว่ายังมีหลากหลายเรื่องราวที่ซ่อนอยู่ในบทเพลง
จึงนำมาบอกเล่าผ่านหนังสือเล่มนี้...
หวังว่าจะทำให้รับรู้สิ่งที่บทเพลงต้องการจะสื่อ
และต่อยอดหรือเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตไปกับธรรมชาติ
ของทุกคนได้

บ้านข้างๆ

Playlist

เพียงฤดู	♥ + : 2
รอสายรุ้ง	♥ + : 14
แสงเช้า	♥ + : 28
เสียงทะเล	♥ + : 42
กลับดาว	♥ + : 52
จันทร	♥ + : 64
จักรวาลสมมติ	♥ + : 76
หนังสือ	♥ + : 90
สีของฟ้า	♥ + : 104
หลังคา	♥ + : 120
แม่กำปอง	♥ + : 132
Magic Hour	♥ + : 144
แค่บรรยากาศ	♥ + : 154
ดาวดวงน้อย	♥ + : 162

ดินแดนแห่งสายลม	♥ + : 174
สุริยุปราคา	♥ + : 182
กฤษฏีลมหาว	♥ + : 190
ดาดฟ้า	♥ + : 198
ฤดูใหม่	♥ + : 206
เราต่างมีเพลงที่ฟังแล้วคิดถึงใครบางคน	♥ + : 216
เกี่ยวกับผู้วาดภาพประกอบ	♥ + : 222
เกี่ยวกับผู้เขียน	♥ + : 223
ขอขอบคุณ	♥ + : 223

คำแนะนำ

ชื่อเพลงในแต่ละบทนั้น คุณสามารถรับฟังได้ทางยูทูปและสตรีมมิงต่างๆ อยากให้คุณได้ฟังเพลงนั้นหลังจากอ่านบทความจบแล้วทันที... ขอให้มีความสุขกับการเดินทางเข้าไปในส่วนของแต่ละเพลง

ເພີຍງຖູ

ผ้ามาพลิกไปด้วยแรงลมของฤดูหนาว
 เขามองเธอที่กำลังหลับอยู่ ผ่านไอร้อนจากถ้วยกาแฟ
 แมวดัวหนึ่งมาคลอเคลียขอข้าวเช้า
 เป็นสัญญาณบอกว่ามันยังมีสุขภาพที่ดี

วันนี้เป็นวันที่ไม่ได้มีงานอะไรคั่งค้าง
 เขาเปิดหน้าต่างให้กว้างพรางคิดกับตัวเองในใจว่า
 ‘ฤดูนี้จะมีลมหนาวเย็นยาวสักเท่าไร
 ฉันเริ่มกลัวการมาของฤดูร้อนหรือฤดูฝน
 ว่าคงไม่ทำให้ใจเป็นสุขอย่างนี้’
 ความคิดลากยาวต่อไปถึงอนาคตว่า
 งานที่ทำอยู่นี้จะมั่นคงเสมอไปหรือเปล่า
 การเงินจะพอกินพอใช้อีกนานไหม
 และถ้าวันหนึ่งเจ้าแมวเกิดป่วยขึ้นมา
 เราจะดูแลได้หรือเปล่า

กับความรักที่ดีในตอนนี้
วันหนึ่งจะจากไปเหมือนลมหนาวหรือเปล่า
แต่การเข้ามาและจากไปของแต่ละสิ่งก็ไม่ต่างอะไรกับฤดูฤดูหนึ่ง

เรามีช่วงเวลาที่ดีเพียงพอรู้สึกถึงความสุขใจในช่วงเวลานั้น
แม้จะแค่ชั่วครวาก็ตาม
และสุดท้ายก็จะผ่านไปเหลือเพียงความทรงจำให้คิดถึง

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในแต่ละช่วงวัยย่อมมีวันที่ต้องหมดลง
จึงไม่หวงแหนและไม่ได้คิดมากเกินไปจนลืมมีความสุข
ในแต่ละช่วงเวลา
ก็แค่หนึ่งฤดูที่ดีกับใจ

เป็นแค่เพียงฤดูหนึ่งเท่านั้นเอง

“ความรู้สึกในวันนี้...เป็นแค่เพียงฤดูรีเปลา่”

ความรู้สึกนั้นเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา
ความรู้สึกรัก ความรู้สึกเชื่อใจ ความรู้สึกดีที่มีต่อใครสักคน
การได้แสดงออกถึงความรู้สึกเหล่านี้ถือเป็นสิ่งที่ดี

ในมุมกลับกัน บางคนกลับรู้สึกเสียดยสิ่งดี ๆ
ที่เคยทำให้ใครคนหนึ่ง

ในช่วงที่ยังมีความรู้สึกดีให้กันอยู่
กับเพื่อนเก่า กับแฟนเก่า...

บางคนไม่ได้มีฤดูหนาวที่น่าจดจำเสมอไป
แต่ในเมื่อเราแก้ไขอะไรไม่ได้

ก็ต้องปล่อยให้ความรู้สึกนั้นจบลง

กับบางเรื่องก็คล้ายช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านฤดู

ความรู้สึกโกรธหรือเสียใจที่เกิดขึ้น

ไม่ได้ต่างอะไรกับความรู้สึกรักที่เคยเกิดขึ้นเช่นกัน

มักทำให้เสียดยในภายหลัง

ปล่อยให้มันพัดผ่านไปก่อน

“เธอที่อยู่ตรงนี้ เป็นแค่เพียงฤดูรีเปล่า...”

การบอกรักในหน้าหนาวดูโรแมนติก
อาจจะเพราะคุ้นชินกับชีวิตรีบร้อน
ที่พระเอกนางเอกจะชอบบอกรักกัน
ท่ามกลางบรรยากาศของหิมะโปรย
ความสัมพันธ์ของฉันเองก็เริ่มขึ้นในฤดูนี้

ความหนาวมักทำให้คนอยากอยู่ใกล้ ๆ กันอยู่แล้ว
แต่ที่นี่ไม่ได้หนาวยาวนานขนาดนั้น
วันหนึ่งเมื่อความโรแมนติกหมดลงไป
เรา仍将อยากอยู่ใกล้กันไหม

ในวันที่อากาศร้อน
ถ้าต้องเหนื่อยที่จะประคองความสัมพันธ์นั้น
จะยังอยากอยู่ด้วยกันต่อไหม

เมื่อพบว่า
เราต่างไม่ได้เป็นลมหนาวโรแมนติกของกันและกันอีกต่อไป
จะยังอยากอยู่ด้วยกันต่อหรือเปล่า

แต่ในเมื่อเราต่างมีทั้งช่วงเวลาที่ดีและไม่ดี
เลือกเก็บช่วงเวลาดี ๆ มาใช้ดีกว่า

ทุกครั้งที่เราเผลอพูดจาไม่ดีใส่กัน
ให้ลองนึกถึงความอบอุ่นใจตอนได้ยินคำพูดดี ๆ ของอีกฝ่าย
เมื่อเราเผลอทำผิดต่อกัน
ลองนึกถึงวันที่เคยให้อีกฝ่ายและกันได้เข้ามาอยู่ในชีวิต

เพราะไม่มีใครจะเป็นฤดูแล้งที่ดีให้ใครได้ตลอดไปหรอก

แม้จะพยายามมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลายเพียงใด
เราย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามการเติบโต
ขอแค่ไม่ลืมฤดูดีๆ ที่เคยมีให้กันและกัน
ผ่านช่วงเวลานั้นไปให้ได้ เพื่อฤดูที่ฝัารอจะมาถึงในไม่ช้า
ถ้าเราไม่หายจากกันไปเสียก่อน

“ตัวเราในวันนี้ เป็นแค่เพียงฤดูรีเปล่า...”
วันก่อนยังชอบเพลงเพลงหนึ่งอยู่ พอมาอีกวันก็ไม่ชอบเสียแล้ว
ร้านอาหารที่เคยชอบ วันหนึ่งอาจเบื่อที่จะไป
เสื้อผ้าที่หยิบมาใส่ประจำ วันหนึ่งอาจเก็บไว้มุลึกสุดในลิ้นชัก
ที่จริงตัวเรานี้อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ไวกว่าฤดูเสียอีก

ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร
เธอไม่ใช่คนโลเลหรือเปลี่ยนใจง่าย
เพียงแต่บางอย่างในตัวเรา
เมื่อถึงเวลาเปลี่ยนก็ต้องเปลี่ยน

ตัวเราวันนี้อาจไม่เหมือนกับเราในวันก่อน
อาจดีขึ้นหรืออาจจะแย่ลงไปบ้าง

วันนี้เราทำงานหน้าที่หนึ่ง วันหนึ่งได้เลื่อนตำแหน่ง
อาจต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตให้จริงจังมากยิ่งขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น

ชีวิตหมุนเวียนและเปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้สม่ำเสมอ
อย่าไปคิดน้อยใจในความเปลี่ยนแปลงเลย

รู้สึกดีกับตัวเองเข้าไว้ และเป็นคนที่ดีขึ้นในทุกฤดูที่ผันเปลี่ยน
ความรู้สึกที่เคยมีต่อสิ่งหนึ่ง อาจเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง
ก็มั่นใจในตัวเองเข้าไว้

เปิดรับสิ่งที่ใจตัวเองต้องการในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต
ตัวเราก็เป็นเพียงฤดู ฤดูกาลหนึ่งเท่านั้นเอง

:)

ร้อน ฝน หนาว

ชีวิตก็วน ๆ อยู่เพียงเท่านี้
เมื่อมองเห็นทั้งหมดจนครบรูปแล้วไม่ยึดติดจนเกินไป
มันจะเกิดขึ้นและจากไปเป็นสีสันในฉากหนึ่งของชีวิต

แค่ใช้ทุกช่วงเวลาให้ดี
อดทนกับบางช่วงเวลาจนมันพัดผ่านไปให้ได้
ไม่ว่าจะต้องเจอเรื่องอะไร รักษาคนข้าง ๆ เอาไว้

เราอาจจะมีความสุขได้กับทุกฤดู
เราอาจจะร้องไห้กับทุกฤดู
เราอาจจะตกหลุมรักใครสักคนได้ในทุกฤดู
และท้ายที่สุดทุกอย่างก็จะกลายเป็นความทรงจำต่อไป

โอล์มหนาว ฉันรู้ว่าคงต้องมา
แล้ววันหนึ่งก็ลา เมื่อลมพัดพา จางหาย

ไม่ต่างกับเธอ วันนี้เธอเพียงเข้ามา
แล้วพอถึงเวลา ความรู้สึกก็จางหาย
กลายเป็นเพียงฤดู

เพียงฤดู-t_047

รอสายรุ้ง

เป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่ได้เห็นการเรียงตัวของสีเส้นต่างๆ เกิดขึ้นบนฟ้า
ด้วยองศาความโค้งมนที่ลงตัวอยู่เหนือภาพตีกรามบ้านช่องที่คุ้นตา

หลายปีมาแล้วที่ฉันบันทึกภาพนั้นไว้ได้

ภาพของสายรุ้งที่ทอดยาวข้ามผ่านบ้านข้างๆ ไป

ในวันที่ฝนตกปรอยๆ สีส้มอมแดงของแดดที่สะท้อนระลอกฝน

หลังจากวันนั้น สายรุ้งก็ไม่เคยปรากฏมาให้เห็นที่มุมนั้นอีก

เกิดเป็นหนึ่งการเฝ้ารออยู่ในใจ

เฉกเช่นเดียวกับหลายสิ่งในชีวิตที่ตั้งใจรอมากเกินไป

รออาหารมาส่ง รอหนังที่ชอบเข้าฉาย รอคอนเสิร์ตจากศิลปินที่ชอบ

รอพบใครสักคน...หรือรอให้ใครบางคนกลับมา

บางทีก็เผลอทุกข์ไปกับมัน

มาคิดๆดู อาจเป็นเพราะเมื่อได้นึกถึงความป्लीมปีติที่จะเกิดขึ้น
ในวันที่การรอคอยสิ้นสุดลง เลยทำให้สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
ดูอึดอัดและหายใจได้ไม่เต็มที่

อยากเจอคนรักแค่ไหนก็บังคับเครื่องบินให้ลงจอดก่อนเวลาไม่ได้
อยากได้ของที่ส่งไปไวๆ ก็เร่งกระบวนการส่งไม่ได้
หัวใจที่เฝ้ารอจนกระสับกระส่ายก็คงไม่เป็นผลดีกับตัวเองแน่ๆ
และบางทีกลับรู้สึกสงบได้มากกว่าเมื่อสิ่งที่เคยเฝ้ารอนั้น
กระซิบบอกเราเบาๆ ว่าไม่ต้องรออีกต่อไปแล้ว
ดูจะเป็นการกระทำที่อ่อนโยนกับความรู้สึกคนรอ

เช่นเดียวกับหลายๆ เหตุการณ์ในชีวิต
เราไม่รู้หรอกว่าต้องรอไปถึงเมื่อไร

หรืออาจจะไม่มีวันที่การรอคอยจะสิ้นสุดลงเลยก็ได้
จึงคิดว่าถ้าเราเลิกรอไป ก็อาจจะไม่รู้สึกลำบากมานาน

ป้ายของวันหนึ่งท่ามกลางอากาศร้อนและผู้คนแออัด
ที่ป้ายรถเมล์ ทุกคนมองไปทิศทางเดียวกัน
เพื่อดูว่ารถเมล์สายที่ตนรอนั้นจะโผล่มาหรือยัง

การรอคอยยิ่งทรมานเมื่ออยู่ท่ามกลางอากาศที่ร้อนฉ่า
หลายคนคงอยากกลับบ้านไปเจอครอบครัว ไปตากแอร์
หรือไม่ก็คงมีสิ่งสำคัญที่ต้องรีบไปจัดการ

ฉันเห็นสีหน้าผิดหวังทุกครั้งเมื่อรถที่ปรากฏมาไกล ๆ นั้น
ไม่ใช่สายที่ใครหลายคนเฝ้ารอ...

ฉันก็มีเรื่องสำคัญที่ต้องรีบไปทำเหมือนกัน
บางครั้งถ้าอยากไปถึงที่หมายไว ๆ ก็มีราคาที่ต้องจ่าย

แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะทำแบบนั้นได้
เงื่อนไขมันเป็นอย่างนั้นแหละ
ก็ต้องหาวิธีรับมือกับความไม่สะดวกสบาย
ที่ต้องพบเจอในชีวิตให้ได้

การเล่นมือถือนั้นเป็นหนึ่งในวิธีที่ดีที่จะ 'ฆ่าเวลา' ได้
คำว่าฆ่าเวลาในที่นี้คงหมายถึงการทำลายระยะเวลาที่ต้องเฝ้ารอ
และแม้ฉันจะพยายามหาเกมสนุก ๆ มาเล่นแค่ไหน
ก็ไม่ได้ทำลายความมุ่งมั่นในใจ
ที่อยากจะให้รถคันที่รอมาเสียที่

เมื่อถึงจุดหนึ่งที่ความอดทนเริ่มจะถึงขีดจำกัด
ถ้าเราไม่สามารถอยู่เหนือเงื่อนไทม์ของเวลาและการรอคอยได้
ฉันจึงเริ่มคิดหาทางออก นั่นคือการปรับความคิด
โดยบอกตัวเองว่าในที่แห่งนี้
การรอคอยนั้นไม่เคยเกิดขึ้น
เราแค่นั่งอยู่ตรงนี้เพื่อมองการเคลื่อนไปของเวลา
เมื่อเราอยู่นอกเหนือจากการไหลของเวลา
ความทรมานจากการรอคอยก็จะไม่เกิดขึ้น

จากสายตาที่จับจ้องไปบนถนน ฉันเริ่มเบนสายตาไปหาสิ่งอื่น
ทำให้ได้เห็นนักดนตรีข้างทางที่บรรเลงไปเรื่อย ๆ ด้วยความสนุก
ราวกับว่าไม่ได้สนใจเลยว่าใครจะมอง
และความสนุกนั้นเองที่ทำให้เขาลืมว่า
ตัวเองกำลังรอใครสักคนนำเงินมาใส่ในกระเป๋ากีตาร์ที่วางเอาไว้

อีกฟากหนึ่ง เห็นคู่รักมัธยมที่จู๋จี้หยอกล้อกัน
แอบคิดเอาเองว่าเขาทั้งสองคงไม่อยากให้รถเมล์มาถึง
เพราะต้องแยกย้ายกันไปเมื่อถึงป้ายใดป้ายหนึ่ง

ในขณะที่ฉันปล่อยความคิดเรื่อยเปื่อยไปกับสิ่งที่พบเจอ
รถเมล์ที่ฉันรอก็ปรากฏ

การรออีกรูปแบบหนึ่งที่ค่อนข้างแปลก
คือรอสิ่งที่แม้แต่ตัวเราก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีอยู่จริงหรือเปล่า

เราไม่ได้เกิดมาเพื่ออยู่ลำพังก็จริง
แต่ใครกันที่จะทำให้ใจของเราเปิดรับ
เพื่อให้ความโดดเดี่ยวนั้นสลายไป
เสาะแสวงหากันไป พบพาลาจากจนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต
เราต่างต้องการใครสักคนในชีวิตที่เป็นดังสายรุ้งชโลมจิตใจ
หลังจากเมฆฝนที่มีดครึ้ม

บ้างกำลังตามหาใครสักคน
ที่มีความชอบความหลงใหลคล้ายตัวเอง
บ้างกำลังตามหาใครสักคนที่จะเติมเต็มส่วนที่ขาด

ใครบางคนที่จะเข้ามาทำให้ห้องฟ้ากลับมาสดใสอีกครั้ง
แต่ไม่มีใครหรอกที่จะอยากเดินเข้ามาสู่จิตใจที่มีดครึ้ม
ไม่มีใครอยากวิ่งออกไปจากพื้นที่ปลอดภัย
เพื่อให้ตัวเองต้องเปียกปอน

ลองวางความตั้งใจในการแสวงหา นั้นลง
 อยู่กับจิตใจตัวเองและคอยดูแลให้มีชีวิตชีวาอยู่เสมอ
 หมั่นเติมความสดใส สดแสงส่องและพรมน้ำ
 อาจเกิดพื้นที่เล็กๆ ให้สายรุ้งปรากฏขึ้นมาก็ได้

สิ่งที่เฝ้ารออาจจะยากเกินไปภายใต้เงื่อนไขของโลก
 ความรักคงไม่ยากจะปรากฏ หากใจเป็นสถานที่ที่หน้าอยู่
 เริ่มยอมรับและเรียนรู้กับใครสักคน...

ใครสักคนที่ไม่ได้เป็นสายรุ้งกว้างขวางปกคลุมทั่วทั้งฟ้า
 แต่เต็มสีสันให้กับชีวิตและเป็นแรงบันดาลใจในทุกการก้าวเดิน

อย่าไปรอสิ่งที่อยู่ไกลเกินไป
 อย่าไปรอสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินไปตัว
 ค่อยๆ ใช้ชีวิตให้มีความสุข
 และเมื่อใจเราเป็นพื้นที่แห่งความสุขแล้ว
 สิ่งดีๆ จะเดินเข้ามา
 โดยที่เราไม่ต้องร้องขอหรือเฝ้ารอเลย

การรอคอยไม่ใช่เรื่องที่เลวร้าย
หากชีวิตยังพอมีเวลา และการรอนั้นไม่ได้กัดกินจิตใจ
เพราะบางอย่างก็ต้องรอไปก่อน จนกว่าจะมีความชัดเจน

การรอคอยที่จะได้พบกันนั้น...
ยังเกิดขึ้นในใจคนสองคนที่ห่างกันหรือเปล่า
ยังเกิดขึ้นพร้อมกันอยู่ไหม หรือเป็นแค่การรอคอยของใครคนหนึ่ง
ถ้าเลิกรอไปแล้วจะบอกกันให้รู้บ้างหรือเปล่า
ผ่านไปหนึ่งวัน หนึ่งเดือน หนึ่งปี
ไม่ว่าจะผ่านไปนานแค่ไหน ถ้าวันหนึ่งต้องตัดสินใจจริงๆ
ก็ให้ตัดออกไปโดยที่ไม่รู้สึกเสียดายเวลา
อย่างน้อยก็ได้รอจนได้รับคำตอบแล้ว
การรอคอยนี้จึงไม่สูญเปล่า

ถ้าชัดเจนแล้วว่าหลังจากนี้จะไม่มีความสำคัญของการกลับมา
หรือชัดเจนแล้วว่าหัวใจไม่อาจอดทนกับความไม่แน่นอนนี้ได้

อย่าปล่อยให้ตัวเองใจต่อไปเลย

เพราะหลังจากที่รับรู้ความรู้สึกในใจของตัวเองแล้ว
การรอคอยหลังจากนั้นจะยาวนานขึ้นเรื่อย ๆ

บ่ายวันนั้นเป็นวันธรรมดาวันหนึ่งที่ฝนเพิ่งจะหยุดตกไป

พร้อมกับการมาถึงของแดดอ่อน ๆ

แสงแดดลอดเข้ามาในห้องของเด็กมหา'ลัย

ที่บังเอิญกลับมาที่บ้านในวันนั้นพอดี

มองออกไปนอกหน้าต่างทำให้มองเห็นสายรุ้ง

ในมุมเดิมกับที่เคยบันทึกเอาไว้เมื่อสมัยมัธยม

ทั้งที่เวลาผ่านมามากหลายปีแต่กลับไม่ได้รู้สึกยาวนาน
เพราะมีหลายเรื่องราวชีวิตที่ต้องดำเนินไป
ทำให้เขาไม่ได้เฝ้ารอสายรุ้งนั้นอีก

สายรุ้งงามจะเปิดเผยเมื่อเราไม่มอง...

เขабันทักข้อความนี้ลงในสมุดโน้ต
พร้อมกับภาพถ่ายสายรุ้งในวันนั้น

หลังจากนี้ก็คงใช้ชีวิตต่อไป
ในวันหนึ่งเมื่อกลับมาที่นี่อีก

อาจจะในอีก 2-3 ปี

หรืออาจจะเป็น 10 ปี

ถ้าวันไหนสักวันบังเอิญแบบวันนี้อีกครั้ง
ก็ค่อยพบกันใหม่

ถ้าเราไม่รอ เวลาก็คงไม่นาน
ตั้งสายรุ้งงามจะเปิดเผยเมื่อเธอไม่มอง
ใครบางคนที่เรายังอาจค้นไม่เจอ
หากวันนี้...หยุดตามหา

รอสายรุ้ง-t_047

